

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1885-02-02

þÿ £ ¬ » À¹ 3 3/4 - ± Á . 4 9

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10120>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΑΛΠΙΓΓΕ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΚΑΤΥΒΙΚΗ

TOO LATE

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΕΤΟΣ Α.

ΑΡΙΘ. 49

Συνδρομή υποχρεωτική ετήσια προπληρωτέα εν Κύπρω Σελ. 8. Έν τῷ ἐξωτερικῷ Σελ. 12.
 Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ" καταχωρίζονται δωρεάν. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαί κατ' ἀποκοπὴν.
 Πᾶσα ἀποστολὴ ἀφορῶσα τὴν "ΣΑΛΠΙΓΓΑ" δεόν νὰ διευθύνηται τῷ Συντάκτῃ Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩΙ εἰς Λεμεσό.
 Editor S. HOURMOUZIOS LIMASSOL.

Μὴ πρᾶττε ἔργα τῶν ὁποίων ἡ δημοσίευσίς σοι προξενεῖ ἐντροπήν, διότι γρήγορα ἢ ἀργὰ θὰ φανερωθῶσι.

ΚΥΠΡΟΣ.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

2, ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1885

Ἡ ὑπὸ τῶν Μελῶν τοῦ Νομοθετικοῦ Συμβουλίου τῆς Κύπρου εἰς τὸν ἐναρκτήριον λόγον τῆς Α. Ε. τοῦ Μ. Ἀρμοστοῦ δοθεῖσα ἀπάντησις ἔχει ὡς ἑξῆς :

Τὰ μέλη τοῦ Νομοθετικοῦ Συμβουλίου μετὰ μεγίστης εὐχαριστήσεως συναντῶσι καὶ αὐτὴς ἐν νέᾳ Συνόδῳ τὴν Ὑμ. Ἐξοχ. καὶ εὐχαριστοῦσιν ἐπὶ τῷ ἀπαγγελθέντι ἐναρκτηρίῳ λόγῳ. Τὸ λῆξαν ἔτος ὑπῆρξε πράγματι ἐν τῶν εὐφῶρων διὰ τὴν νῆσον ταύτην τὴν κυρίως γεωργικὴν ἄλλ' ἡ εὐδαιμονία τοῦ τόπου, Ἐξοχ. ἐξαρτᾶται ἀπὸ τῶν συνετῶν καὶ ἀναγκαίων νομοθετημάτων, ἅτινα τὸ Νομοθετικὸν Συμβούλιον θεωρεῖ ἀπαραίτητα πρὸς ἄρσιν τῶν πλείστων κωλυμάτων ἅτινα ὁ τόπος εὐρίσκει ἐν τῇ πορείᾳ του.

Εὐτύχημα θεωροῦμεν ὅτι ἡ χολέρα δὲν ἐμάστιξε καὶ κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος τὴν γείτονα ἡμῶν Αἴγυπτον, ἡ δὲ ἐκ τούτου ἡμετέρα χρᾶ ἐπαυξάνει, διότι ἡ νῆσος ἡμῶν δὲν ἔλαβε ποσῶς χάριτι θεῆς, τὴν ἀπαισίαν ἐπίσπεψιν τῆς θροτολογίου νόσου ἐπὶ τῷ γεγονότι δὲ τούτῳ χρέος ἐπιβαλλόμενον θεωροῦμεν νὰ ἐπαινέσωμεν τὰ συνετὰ μέτρα, ἅτινα ἐγκαίρως ἐλήφθησαν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Κύπρου, εἰς πρόληψιν μὲν τῆς χολέρας καταστολὴν δὲ τῆς ἐνσχυφάσης εὐφλογίας ἡ δὲ διαρκὴς καθαριότης ἡ ὄντως σὺν ἄλλοις ἀπαιτουμένη ὡς προφυλακτικὸν μέσον καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, φρανοῦμεν ὅτι μόνον διὰ τῆς ἀνασκευῆς ἐπὶ τὸ πληρέστερον καὶ ἀρμοδιότερον τοῦ ἰσχύοντος δημοτικοῦ νόμου δύναται νὰ εἶνε ἀσφαλής.

Λυπηρὸν πράγματι ὅτι διεκόπη ἡ μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ τακτικὴ ἐβδομαδιαία ἐπικοινωνία καὶ ἐὰν ἐπετρέπετο ἡμῖν θὰ ἐτολμῶμεν νὰ καθικετεύσωμεν τὴν Κυβέρνησιν τῆς Α. Μεγαλ. ἵνα ἀντὶ τῶν ἑξ ἑξαεταίων λιρῶν τῶν τῶς διδομένων, εὐαρεστηθῆ νὰ χορηγήσῃ ἡμῖν μετρίαν τινα ἐπιχορήγησιν, ἥτις νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Κύπρου νὰ ἐξασφαλίσῃ ταχύτεραν καὶ τακτικωτέραν ἐπικοινωνίαν μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀντὶ τῆς κατὰ δεκαπενθημερίαν γενομένης.

Ὁ ὑποβληθησόμενος ὑμῖν προϋπολογισμὸς ἐφελκύσεται πᾶσαν ἡμῶν τὴν προσοχήν καὶ ἔχομεν δι' ἐλπίδος ὅτι θὰ εἶνε πληρέστερος ἐφέτος ἢτοι θὰ ὑποβληθῆ καὶ πῖναξ τῶν κατὰ προσέγγισιν προσόδων.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ περὶ ἐγγραφῆς τίτλων καὶ ὁδοῦ Λεμεσσοῦ ὑποβληθησόμενα ἡμῖν νομοσχέδια, αἱ ἐπ' αὐτῶν προσεχεῖς συζητήσεις ἐλπίζομεν ὅτι θὰ ἔχωσι τὸ ἐπιθυμητὸν ἀποτέλεσμα ἄρρωπι δηλονότι τοὺς πέρυσιν ἐκδηλωθέντας διαταγμοὺς τῶν τε Κυβερνητικῶν καὶ αἰρετῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου καὶ ἐν γένει ἡ Ὑμ. Ἐξοχ. δύναται νὰ ἡθεβαία ὅτι πάντα τὰ ὑποβληθησόμενα νομοσχέδια θέλουσι τύχει τῆς συντόνου ἡμῶν προσοχῆς.

Ὁ Θεὸς σώζοι τὴν Βασιλισσαν.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΟΥ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ.

Συνεδρίασις 7 Φεβρουαρίου 1885.

(Προεδρεία Οὐάρρεν).

Ἀπόντες οἱ κ. κ. Μαληκίδης καὶ Ζήγων.

Ὁ Ἄγ. Κιτίου παρουσιάζει νομοσχέδιον

περὶ ἀγροφυλακῆς, προτείνων ὅπως ἐνλεχθῆ ἐπιτροπὴ καὶ ἐπεξεργασθῆ αὐτό.

Ὁ κ. Οὐάρρεν εἶπεν ὅτι ἡ ἡμερησία διάταξις εἶνε ἡ ἀπάντησις εἰς τὸν λόγον τῆς Α. Ε.

Ὁ Ἄγ. Κιτίου εἶπεν ὅτι ἐπειδὴ τὸ περὶ ἀγροφυλακῆς νομοσχέδιον ἐτυπώθη ἀπὸ πέρυσιν ἐν τῷ τυπογραφεῖῳ τῆς Κυβερνήσεως διὰ τοῦτο ἔχη τὸ δικαίωμα τῆς προτεραιότητος ἀπὸ τὸ σχετικὸν τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ κ. Οὐάρρεν ἔφερε καὶ πάλιν τὴν ἔνστασιν ἐπὶ δὲν εἶνε ἡ ἡμερησία διάταξις. Προὔτεινε δὲ ἵνα ὁ κ. Παυλίδης λάβῃ τὸν λόγον.

Ὁ κ. Παυλίδης παρεκάλεσε τὸν Ἄγ. Κιτίου νὰ εἴπῃ τί ἐπραξεν ἡ ἐπιτροπὴ.

Ὁ κ. Δ. Πιερίδης εἶπεν ὅτι ὁ κ. Παυλίδης εἶνε ἐκτὸς τῆς τάξεως, διότι ὤφειλε νὰ ἀποταθῆ εἰς τὴν ἔδραν.

Ὁ Ἄγ. Κιτίου εἶπεν ὅτι ἠγνῶσι ἂν ὁ κ. Παυλίδης ἀπετάθη πρὸς αὐτόν. Εἶτα εἶπεν ὅτι ἡ πρὸς συνταξὶν ἀπαντήσεως ἐπιτροπὴ διηρέθη κατὰ τὸ λεκτικὸν μόνον. Ἐζήτησε δὲ ὅπως προστεθῆ τροποποιήσις τις ἣν καὶ ἀνέγνωσεν, ἔχουσαν ὡδε :

«Τὸ λῆξαν ἔτος ὑπῆρξε πράγματι ἐν ἐκ τῶν εὐφῶρων διὰ τὴν νῆσον ταύτην τὴν κυρίως γεωργικὴν. Μετὰ βαθυτάτης ὁμιλίας λέγομεν λύτης ἐπὶ ὅσον ὁ μόνος σχεδὸν αὐτὸς πόρος τοῦ βίου τῶν ἡμετέρων πατριωτῶν θὰ ὑπόκηται ὑπὸ τὰ αὐτὰ καὶ πρότερον ὁμολογουμένως δυσβάστακα βάρη, ἐφ' ὅσον ἡ κατ' ἀγροὺς ἀσφάλεια θὰ διατελῆ εἰς οἶαν καὶ πρότερον θέσιν, ἐφ' ὅσον αἱ τιμαὶ τῆς ἐπιτε-

Handwritten note: μηδὲν ἀποκοπῆ

βαιουμένης δεκάτης θά όρίζονται υπό τής πλειονοψηφίας του κεντρικού τής Λευκωσίας Ίταρέ Συμβουλίου καθ' ός αναλογίας ώρίσθη έφέτος, ή γενική ευεξία τής ήμετέρας νήσου θά ήνέ τι ανέφικτον φρονοϋμεν».

Ο κ. Νικολαΐδης έγερθείς όπως ευχαριστήσῃ τόν 'Αγ. Κιτίου και έρωτηθείς υπό του Προέδρου εάν θά ύπεστήριζε αυτόν, ειπόντος αυτού, όχι, προσελήθη εις τήν τάξιν.

Ο κ. Πασχάλης ύπεστήριξε τήν πρότασιν του Μητροπολίτου αναπτύξας διά μακρών τήν κατάστασιν του τόπου και καταλήξας ότι όλα έμπεριέχονται εν τή τροποποίησει του 'Αγ. Κιτίου και κατά συνέπειαν ότι πρέπει να γίνη παραδεκτή.

Ο κ. Νικολ. ήγέρθη και αύθις και διά μακρών ώμίλησεν ότι συμφωνεί μεν μετά τής τροποποίησης του 'Αγ. Κιτίου, ότι δηλ. ο τόπος εύρίσκειται εις δεινήν θέσιν, δέν θεωρεί όμως καλόν να έκδηλωθῃ τουτο εν τή απάντησει, έφ' ο προϋτεινεν όπως έμμείνωσιν εν τῷ σχεδίῳ τής πλειονοψηφίας.

Ο κ. Χείδενσταμ προϋτεινεν όπως ή απάντησις γίνη δεκτή ως έχει.

Ο κ. Δ. Πιερίδης επέμενε και ούτος εν τῷ πρώτῳ σχεδίῳ.

Είτα τεθείσης εις ψηφοφορίαν τής τροποποίησης απερρίφθη, συμψηφισάντων τών κ. κ. Δ. Πιερίδου και Νικολαΐδου μετά τής Κυβερνήσεως, δώσαντος του Προέδρου τήν νικῶσαν αυτού ψήφον κατ' τής τροποποίησης.

Ο 'Αγ. Κιτίου έφερε τήν ένστασιν ότι ο κ. Ουάρρεν δέν έδικαιούτο να ψηφίση και ως Μέλος και ως Πρόεδρος.

Αναγνωσθέντος δέ του 26ου άρθρου του Διατάγματος τής Α. Μ. τής 'Ανάσσης εν Συμβουλίῳ απέδειχθη ότι ο κ. Ουάρρεν έδικαιούτο να ψηφίση και ως μέλος και να δώσῃ τήν νικῶσαν αυτού ψήφον ως Πρόεδρος.

Έρωτήσαντος του κ. Ουάρρεν εάν ύπάρχη και άλλη τροποποίησις, ο κ. Πιεριστιάνης ήγέρθη και καθυπέβαλεν έτέραν τροποποίησιν, αναπτύξας τους λόγους δι' ούς καθυποβάλλει αυτήν. Η τροποποίησις έχει ως εξής: «Το περι έγγραφης ιδία νομοσχέδιον πυγχάνον σπουδαιότατον δαίται περισκεμμένης μελέτης πριν καταστή νόμος, ίνα μη αποβῆ απλῶς φορολογικός οὐδὲ τείνον εις δήμους περιουσίας ήν προτίθεται να ασφαλίση».

Ο κ. Μεχμεταλής ύπεστήριξε τήν τροποποίησιν του κ. Πιεριστιάνη.

Ο κ. Κόλλυερ άντέκρουσε τήν τροποποίησιν ταύτην επί τῷ λόγῳ ότι έλέχθη πολλάκις ότι δέν ύπάρχει τοιούτος σκοπός δημεύσεως εις το νομοσχέδιον προσθέτας, ότι ο,τι σοβαρόν δυνάμενον να διαιρέσῃ τήν Βουλήν πρέπει να το αποφεύγωμεν.

Ο κ. Γραντ ύπεστήριξε τον κ. Κόλλυερ ειπών ότι δέν ύπάρχει ιδέα δημεύσεως εν τῷ νομοσχεδίῳ.

Ο κ. Πασχάλης έγερθείς άντέκρουσε τους δύο προσηγορεύσαντας ειπών ότι ή απάντησις δέον να γίνη σαφής και να έκφράξῃ τὰς ιδέας του τε λαου και ήμῶν. Ως προς δέ το περι έγγραφης τίτλων νομοσχέδιον ειπεν ότι πολλὰι άφορμαί μέχρι σήμερον έδόθησαν ώστε να ενισχυθῇ ή ιδέα περι των δημοτικών τάσεων τής Κυβερνήσεως. Είπε δέ ότι ως να μη ήρουν τα άρθρα του 07ου μ. νόμου όστις τοσοϋτον εύκόλως επιβάλλεται τήν δήμους και άτινα άρθρα οὐδέποτε έθεσεν εις ένεργειαν, εξήλθε και από το Δεφτέρ Χακανί μία διαταγή εκ Κ)πολεως δήθεν σταλεισ δι' ης έζητήθη να καταργηθῇ εν περισσότερον δικαίωμα υπερ έδίδετο εις τα τσιφλίκια.

Του προέδρου ειπόντος ότι είνε εκτός τής τάξεως, ο κ. Πασχ. άντέκρουσεν αυτόν λέγων ότι δέν είνε εκτός τής τάξεως και κατά συνέπειαν πρέπει να εξακολουθήσῃ.

Ο κ. Σουεδέγγαμ έγερθείς ειπεν ότι και εάν το νομοσχέδιον ήθελε ψηφισθῇ δέν θα ύπῆρχον τοιαύται δημεύσεις. Παρεκάλεσε δέ τον κ. Πιεριστιάνην να αποσύρῃ τήν τροποποίησιν του.

Ο 'Αγ. Κιτίου έγερθείς παρεκάλεσε τον κ. Πιεριστιάνην όπως αποσύρῃ τήν τροποποίησιν του ήτις προϋξένησε τόσῳ κακήν εντύπωσιν εις τα Κυβερνητικά μέλη.

Είτα έτέθη εις ψηφοφορίαν και απερρίφθη δι' 9 ψήφων κατὰ 7 συμψηφισάντων μετά τής Κυβερνήσεως του 'Αγ. Κιτίου, Δ. Πιερίδου και Ουσειν έφένδη.

Διελύθη λοιπόν ή συνεδρίασις κατεθέντων επί τής τραπέζης προς συζήτησιν των νομοσχεδίων «οί προϋπολογισμοί του 85—86», το «περι 'Αγροφυλακής», το «περι αναγκαστικής έγγραφης τίτλων», το «περι απαλλαγής χαρτοσήμων δια τον στρατόν», το «περι ασφαλείας δρόμων και διακανόνισιν οδου

Λεμησσοῦ» και το «περι πλειστηριασμοῦ δημοσίων έργων».

(άκολουθεί)

Οι τρεις Ίεράρχαι έωρτάσθησαν και εν Λεμησσοῦ μεθ' ελης τής δυνατῆς επισημότητος. Μ' ελην τήν κακοκαιρίαν και τὰς άδιακόπους βροχὰς τής ήμέρας εκείνης, ή συρροή του λαου ήτο μεγάλη και ιδίως εις το Σχολειον ένθα ώμίλησεν ο κ. Α. Κ. Παλαιολόγος «περι Πατρίδος και φιλοπατρίας» τὰ εικότα.

Αι βροχαι κατὰ το δεκαπενθήμερον τουτο οι άνεμοι και αι ψύχραι μάς έκαμαν να μισησωμεν τον χειμῶνα. Ο 'Αρης ο όποιος είνε ο κυριεύων πλανήτης του τρέχοντος έτους, εξέμαθε φαίνεται τήν τέχνην εντίμου πολέμου, και προς τιμωρίαν του ο πατήρ του Ζεύς τον προσέταξε να συμμαχῇ τοις ισχυροῖς τής γῆς προς καταστροφήν των πτωχῶν και αδυνάτων. Όσα πρόβατα και ζῶα έγλύτωσαν από το παμφάγον θηρίον το καλούμενον «ταμειον των φόρων» τα παρυσυρον οι ποταμοί, τα έφόνευσαν αι χάλιαζαι. Όσα όσπῆτια απηλλάχθησαν των γαμψῶν και αρπακτικῶν ονύχων των καλουμένων «Κυβερνητικῶν κατασχέσεων» τα κατεδάφισαν αι άδιακόποι βροχαι. Όσα πλοι άμπκλώθησαν δια πολλῶν μετοχῶν προς το να συντηρήσωσι πτωχῶν τινα οικογένειαν, τα κατεσύντριψεν ή άγρίως μαινομένη θάλασσα. Ταύτα δέ πάντα είνε. έργα του έξουσιαστού του έτους 'Αρεως όστις έγεινε έφέτος πιστός υπάλληλος των έξουσιαστῶν τής Κύπρου. Έχομεν λοιπόν κ' ήμεις τους φαινιάνους μας και θύματα τής δυναμίτιδος πλείστα όσα...

Ακούσατε και αν ήνε δυνατόν μη φριζετε. Πρό τινος οι 'Αγγλοι (Κυβερνητικοί μάλιστα υπάλληλοι) εκυνήγουν προς τα ανατολικά τής Λευκωσίας εις τι μέρος ονομαζόμενον «'Αρωνας». Εις απόστασιν 50 περίπου στρεμμάτων απ' αυτών αλλ' εις μέρος όποθεν οι 'Αγγλοι δέν έφαινοντο, εκυνήγει και ο Ίερομόναχος του Μοναστηρίου Παλουριωτίσσης κ. Μελέτιος. Έξαφνα παρουσιάσθη εμπροσθεν του Μελετίου λαγῶς τον ίποισεν άφου επί τινα λεπτά έτρεξεν ο λαγωνικός σκύλλος του, τον έφόνευσεν δια του τουφεκιου του. Οι 'Αγγλοι ακούσαντες τον πυροβολισμόν εκ του αντιθέτου μερους, έτρεξαν και ειδον τον Μελέτιον κρατούντα τον λαγῶν. Τον ήρώτησαν «εν τίνι δικαίωματι έφόνευσας τον λαγῶν;» «δικαίωματι τής άδειας μου» απήντησεν ο Μελέτιος και συγχρόνως παρουσίασεν αυτοῖς τήν

ἀδειαν, τοῖς προσέφερε δὲ καὶ τὸν λαγῶν.
εἰ, ὅμως, ἐξ αὐτῶν — τοῦ ὁποῦ ἀποσιωπῶ
ἤδη τὸ ὄνομα ἕως οὐ λάβη πέρας ἡ περὶ
τούτου γενησομένη δίκη — ἀντὶ ἄλλης ἀπαν-
τήσεως ἢ ἐνός εὐχ α ρ ι σ τ ῶ τὸ ὁποῖ-
ον πᾶς ἄλλο; βάρβαρο; (διότι κατ' αὐτοῖς
“πᾶς μὴ Ἄγγλος βάρβαρος”) ἤθελεν εἶπερ,
ἐσήκωσε τὴν ἕπερ ἐκράτει βούνευρον καὶ ἤρχι-
σε καταβιάζων αὐτὸ μετὰ τρομεροῦ πατά-
γου ἐπὶ τῆς ῥάχews τοῦ ἱερέως, ὅστις ἐθεώ-
ρησε πλέον καλὸν νὰ βάλη εἰς τρομερὰν κί-
νησιν τοὺς πόδας, ἀλλὰ καὶ οὕτω δὲν ἀπηλ-
λάγη τῶν εὐγενοῶν Ἄγγλων, διότι
χαλαζήδον τὸν ἐλιθοβόλου, ἕως οὐ ἐξῆλθε
τῆς βολῆς των. Πῶς σᾶς φαίνεται τὸ νέον
τοῦτο ἀνδραγάθημα τῶν κυρίων μας; Ὁ
Μελέτιος τοὺς ἐνήγαγε καὶ ὑπόσχομαι νὰ
σᾶς κάμω γνωστὸν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δι-
κῆς.

**

Ἡ Τεχνδρομικὴ συγκοινωνία Λεμησοῦ
καὶ Λάρνακος κατὰ συνέπειαν δὲ καὶ Λευκω-
σίας διεκόπη ἀπὸ τεσσάρων ἡδὴ ἡμερῶν ἔνε-
κεν τῶν ἀδιαβάτων ποταμῶν. Τί νὰ σᾶς
κάμῃ ἀδελφὴ ἡ Κυβέρνησις; ἐβαρύνθη πλέ-
ον νὰ κτίζῃ γεφύρας καὶ νὰ τὰς ρίπτουν οἱ
ποταμοὶ μετὰ τὴν πρώτην ὄρμην των. Οἱ
ποταμοὶ μας, καθὼς ξεύρετε, ἕνα μὴ
νὰ μόνον τὸν χειμῶνα, τρέχουσιν, ἀλλὰ εἶνε
πολλὰ κακοί.

ΠΟΛΙΤΙΚΑ.

ὦ ω ω! τοιαῦτα, ἀναγνώσατε τὴν
Herald τὴν μαυροφορημένην νὰ δῆτε καὶ
νὰ τρομαξετε. Τὸ Καρτοῦμ ἔπεσεν εἰς τοὺς
ὄνυχας τοῦ Μαγδῆ. Ὁ Γόρδων ἦ εἶνε ἡχμα-
λωτισμένος ἢ ἐφονεύθη; ἀλλὰ καὶ ἂν δὲν ἐ-
φονεύθη, τοῦ πρέπει τὸ νεκρῶσιμον
διότι εἶνε, ἢ ἦτο καλὸς στρατηγός. Ὁ Οὐ-
ελοσέλη ἔκαμε κάλεσμα εἰς τὸ Βερβέρ
καὶ ἐξετάζει ποῖον ἐκ τῶν πνευμάτων τὸν
ἐπερίπαιξε καὶ δὲν ἠλήθευσεν, εἰς τὴν προφη-
τείαν του. Οἱ Φαινιάνοι εἰς τὸ Λονδίνον
ἀνετίναξαν εἰς μίαν ἡμέραν εἰς τὸν ἀέρα διὰ
δυναμίτιδος, τὸν Πύργον τοῦ Λονδίνου καὶ
τὴν ἄνω καὶ κάτω Βουλὴν. Ὁ Γλάδστον
ἔπεσεν ἢ ἂν δὲν ἔπεσεν, ἀδύνατον νὰ μὴ
πέσῃ ἀφοῦ φθάσῃ αἰσίως εἰς Ἀγγλίαν καὶ
ἀναγνωθῆ ἢ Herald. Θὰ συμμαχῶ καὶ
ἐγὼ μετὰ τῆς Herald καὶ ἀφοῦ τὸν ρίψω
μεν ἐξάπαντος, νὰ τὸν φέρωμεν ἐδῶ νὰ τὸν
κάμωμεν ὄχι Ἀρμωστῆν, διότι
δὲν τοῦ πρέπει, ἀλλὰ, πρὸς ἄρμω-
στῆν τῆς Κύπρου μετὰ τῆς... πέτε
σεῖς τὸ λοιπὸν.

ΦΥΓΡΑΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Φίλε Συντάκτα.

Προκαλούμεθα καὶ πάλιν ὑπὸ τῆς
«Ἀληθείας». Μᾶς ὕβρισεν ἠρωτήσαμεν
τὸν λόγον, εἰς ἀπάντησιν δὲ μᾶς ὕβριζει
καὶ πάλιν, καὶ ἐρωτᾷ καὶ τὸ ὄνομά μας.
Μᾶς περιφρονεῖ διὰ τὸ ἐπάγγελμα καὶ
ὡς ἀγραμμάτους· εἰς ἀπάντησιν ὅμως
λέγομεν ὅτι δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἦνε ὅλοι
διδάσκαλοι, διότι οἱ διδάσκαλοι ἔχουν
ἀνάγκην ἄλλων ἐπαγγελματῶν νὰ δια-
τηρηθῶσιν· ἐὰν δὲ πάλιν πᾶς μὴ γνωρί-
ζων τὰ γράμματα τῆς «Ἀληθείας» δὲν
δύναται νὰ ἦνε τίμιος καὶ ἐπομένως δὲν
δύναται ποτὲ νὰ ἔχῃ δίκαιον, τοῦτο ἡ-
μεῖς καθὼ ἀγραμμάτοι ἀγνοοῦμεν. Ἐ-
ρωτῶμεν τοὺς λόγους διὰ τοῦ, ὁποῖους
μᾶς ὕβριζει ἡ κ. «Ἀλήθεια» διότι ὁ κύ-
ριος λόγος εἶνε ἄλλος τὸν ὁποῖον χάριν
τῆς ἀποσιωπῶμεν.

Λεμησοῦ

**

**

Λεμησοῦ 28 Ἰανουαρίου 85.

Κύριε Συντάκτα τῆς «Σάλπιγγος».

Κάθε ἄνθρωπος ποῦ νὰ ποθάνῃ μετ' ἑ-
τὴν Λεμησοῦν, ἔχει κληρονόμους ἐκείνους
ποῦ τοῦ βγάλουν τὸν τάφον· οἱ ὅποιοι μά-
λιστα πολλὰς φορές, λαμβάνουν εἰς τὸ με-
ριδίον των περισσότερα ἀπὸ ὅσα λαμβάνουν
τὸ παιδιὰ τοῦ ἀποθανόντος.

Εἰς τὰς 22 τρέχοντος ἀπέθανεν ὁ πατήρ
μου, δύο δὲ χαμάληδες ὁ Χριστοδουλῆς Ἀ-
τημένος, καὶ Χαραλαμπεῖς παρουσιάσθησαν
χωρὶς νὰ τοὺς διατάξῃ κανεὶς καὶ ἔσκαψαν
τὸν τάφον καὶ συνώδευσαν καὶ τὸ λείψανον.
Μετὰ ταῦτα ἐζήτησα νὰ τοὺς πληρώσω,
τοὺς ἔδωκα δὲ ἀπὸ μίαν ρουπίαν καὶ μοῦ
τὴν ἔσυραν κατὰ πρόσωπον· τοὺς ἔδωκα
ἀπὸ δύο σελήνια, μοῦ ἔκαμαν τὸ αὐτὸ·
τοὺς ἔδωκα τέλος πάντων ἀπὸ 1½ ρουπίαν
καὶ πάλιν μοῦ τὰς ἐπέταξαν καὶ μοῦ εἶπον
ὅτι αὐτοὶ δὲν ἐργάζονται μετὰ ρουπίας, ἀλλὰ
μετὰ ζιζυδία. Εἶπέ μοι παραλαλῶ κ. Συν-
τάκτα δὲν εἶνε ληστεία αὕτη; δὲν πρέπει
ἄρα γε τὸ Δημαρχεῖον νὰ σκεφθῆ περὶ τοῦ
του; Εἶνε δὲ δυνατὸν οἱ συγγενεῖς τοῦ ἀ-
ποθανόντος ἐρισκόμενοι κατ' ἐκείνην τὴν
ῶραν εἰς λύπην νὰ κάθηνται νὰ κάμνουν
πρῶτα συμφωνίαν μετὰ τοὺς χαμάληδες κ' ἔ-
πειτα νὰ τοὺς στέλουν νὰ σκάπτουν τὸν τά-
φον.

Κοθολικὴ Α. Χ. Χ.

Ἀπ. Σ. Τὸ Δημαρχεῖον ζεύγη βοῶν ἢ
γόρασε πέντε, καὶ ἀσχολεῖται τῶρα εἰς τὸ
νὰ τὰ πληρώσῃ. Καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶνε δυνα-
τὸν πάντα ἰς τὴν λύπην των οἱ ἄνθρωποι νὰ

κάμνουν συμφωνίας, τὸ μόνον μέσον εἶνε νὰ
γείνηται ἡ συμφωνία πρὶν ἀποθάνῃ ὁ ἀσθενής·
ἀκόμη δὲ θὰ ἦνε συμφερώτερον ἂν γείνη ἡ
συμφωνία πρὶν ἀσθενήσῃ· ἄλλη θεραπεία δὲν
ὑπάρχει.

Φίλε Σάλπιγγα!

Τέλος πάντων ἡ ἐπιτόπιος δημοσιογραφία
ἀνήγγειλεν ἡμῖν, ὅτι τῆς 23)4 Φεβρουαρίου
συγκαλεῖται ἡ τρίτη σύνοδος τοῦ Ν. Σώμα-
τος. Πολλὰ ἔχει καὶ μεγάλα καὶ ὑψηλὰ
ἀληθῶς νὰ ἐπιτελέσῃ, καὶ πολλοὺς ἐμολογοῦ-
μένως, ἀγῶνας ν' ἀγωνισθῆ· τὸ ὁμολογοῦ-
μεν· παρακαλοῦμεν ὅμως, ἵνα διὰ τῆς
«Σάλπιγγος» εἴπητε ἐξ ἡμῶν εἰς τὰ ἔντιμα
αἰρετὰ μέλη τὰ ἐξῆς:

Παρακαλοῦμεν, ἀλλὰ θερμῶς παρακαλοῦ-
μεν αὐτὰ, ἵνα μὴ κάμνωσι καὶ κατὰ τὴν
παροῦσαν τρίτην σύνοδον πολλὰς ἀπουσίας
ἐκ τῶν βουλευτικῶν συνεδριάσεων ἐξ ὧν (ἀ-
πουσιῶν) προκύπτει ἡ μειονοψηφία ἐξ ἧς
πολλὰ ζημιούμεθα, ὡς ἐν τῇ παρελθούσῃ
δευτέρᾳ συνόδῳ ἐγένετο· καὶ ἀνομολογοῦμεν
μὲν ὅτι δύναται νὰ εἰπωσιν ἡμῖν· «λογαριά-
σατε πόσα μᾶς δίδετε καὶ ἀφαιρέσατε ἐκ
τοῦ ὅλου τὸ ἀναλογοῦν τῇ συνεδριάσει ἐκεί-
νη καθ' ἣν ἢ καθ' ἧς θ' ἀπουσιάσωμεν»·
ἀλλὰ μὴ θάρρος λέγομεν αὐτοῖς καὶ ὁ Χορευ-
τῆς ὅταν ἐξέλθῃς τὸν χορὸν, δὲν προκίεται
νὰ πληρωθῆ, ἀπ' ἐναντίας νὰ πληρωθῇ τὸν
βιολάρην διὰ νὰ τοῦ παιξῇ νὰ χορεύσῃ, καὶ
ὅμως ἅμα ἐξέλθῃ θέλων καὶ μὴ θέλων καὶ
μὴ πληρονομένος ἀλλὰ πληρόων, θὰ χο-
ρεύσῃ.

Ταπεινὰ ταῦτα, ταπεινῶς ἀποτείνονται
εἰς τὰ ἔντιμα αἰρετὰ μέλη ὑπὸ ταπεινοῦ
ἐκλογέως.

Ἐκ Κύπρου 22 Ι. 85.

Εἰς ἐκλογεῦς.

Αἰνίγμα 49

Πρὶν νὰ σέ πῶ τὸ αἰνίγμα,

θὰ σοὶ τὸ ἐξηγήσω·

ἀλλὰ μὴ τὴν ἐξηγήσιν

θὰ σὲ παρακαλίσω·

ἔλλα σὲ λέγω ἀπ' ἐμπρός

καὶ ἄλλα ἀπὸ πίσω

καὶ βαρυτόνως θρῖσκομαι.

Ἄλλὰ θὰ σ' ἐρωτήσω:

ἀλλὰ καὶ ἄλλα ἔλυες

μὲ τόσῃν εὐκολίαν,

κ' ἀναγινώσκεις τὸ μικρὸν

ἐμὲ μὲ ἀπορίαν;

Εἰς τὸ παρὸν μου αἰνίγμα

ἐπτάκις θ' ἀπαντήσης

τὸ σῶμά μου· ἀλλ' ἠλπίζω

ὡς τῶρα νὰ μὲ λύσης.

Περίεργος δίκη [ἐδικάσθη κατ' αὐτὰς εἰς Κυρήναιαν. Ἡ Κυβέρνησις προσεκάλεσε τὸν διευθύνοντα τὰ ἐν Κύπρῳ κτήματα τοῦ Ὄρους Σινᾶ νὰ πληρώσῃ φόρον τῶν προβάτων. [Ἄρα γε εἰς τὴν σύμβασιν ἐκείνην τὴν διαβόητον εἶνε καὶ τοῦτο μέσσα; ἔτι κελλήσῃ τέλος πάντων] ὁ δυστυχὴς διευθυντὴς ἠναγκάσθη νὰ ἐπικαλεσθῇ τὸ πνεῦμα τῶν προφητῶν καὶ νὰ παρουσιάσῃ Ἀχτιναμέδες τοῦ Προφήτου καὶ φερμάνια τῶν Σουλτάνων, πλὴν τίποτε φιλῆ μου. Οἱ Ἀγγλοὶ τοῦ ἔλεγαν, ὅτι ἡ λέξις **χ α ρ α τ σ ι** τῆς ὁποίας ποιεῖται χρῆσιν κυρίως ὁ Ἀχτιναμέδς ἐννοεῖ τὸν κεφαλικὸν φόρον μόνον, καὶ ὅτι ὁ φόρος τῶν προβάτων δὲν εἶνε τοιοῦτος. (καὶ ὅμως ἡμεῖς διατεινόμεθα ἔτι τὰ μουζεβριλίκια μόνον τοῦρκοὶ τὰ ξεύρου.) Ἐν τούτοις ἐὰν συνεψήφισαν μετὰ τῶν Ἀγγλων καὶ οἱ ἰδιόκοι μας σύμβουλοι τοῦ δικαστηρίου Κυρηναίας θὰ ἐπληρώνετο ὁ φόρος. Ἄλλ' ἡμεῖς νομίζομεν ὅτι καὶ ὁ φόρος τῶν προβάτων εἶνε κεφαλικὸς φόρος, διότι βέβαια ἡ Κυβέρνησις ἀναλόγως τοῦ ποσοῦ τῶν κεφαλῶν τῶν προβάτων ἤθελε νὰ πάρῃ τὸν φόρον. Ἐκτὸς ἐὰν τὰ πρόβατα τοῦ Σινᾶ δὲν ἔχουν κεφαλὴν.

* *

Τέλος πάντων, βαθμηδὸν παρημελήθησαν, ἐνεκρώθησαν, καταστράφησαν ὅλα τὰ καλὰ ἔργα τοῦ Δημαρχείου. Ποῦ αἱ πολλαὶ ἀμαξίαι καὶ ὁ θόρυβος ποικύπιδων καθε πρῶτῃ νὰ συναθροίζουσι τὰ ποικύπιδά; ποῦ οἱ τζινερίδες καὶ οἱ ἄραβες καὶ αἱ πλάκες; ποῦ δὲ αἱ μουσικαὶ καὶ ἑορταὶ καὶ διασκεδάσεις; Πάντα οἴχεται, ζεστός δὲ ἀνεμὸς φυσήσας ἐσάρωσε τὰ φύλλα καὶ γυμνὸν τὸ δένδρον ἔδειξε, καὶ σαλεύετα· καὶ καλὰ. Νύξ ἦν (ὄχι ἀκολασία;) καὶ ἐξημέρωσεν ἄνθη καὶ ἐκοκκίησαν· καπνὸς κ' ἐμαύρισε· ἀράχνη κ' ἐπλάκωσεν ὅλους κλ. κλ. Ταῦτα πάντα καὶ ἔτι περισσότερα θὰ πῶ ἔπειτα, ἐνόσω αἱ ἀμαξίαι καθε ἓνα μῆνα ἔρχονται ἀπὸ τὸν δρόμον μας νὰ λαμβάνουσι τὰ ποικύπιδά, καὶ ἐπειδὴ βέβαια δὲν δύναται νὰ χωρήσῃ οὐδὲ ἐνὸς σπητιοῦ τὰ ποικύπιδά τόσο καὶ ροῦ, φεύγει καὶ μᾶ τ' ἀφίνει πάλιν νὰ τὰ καμαρώνωμεν ἕως εἰς τὸν ἄλλον μῆνα. Πρὸς ποῖον πρέπει νὰ τὰ φωνάζω αὐτὰ ἀγνωσθῶν οὐδ' ἡ "Σάλπιγξ" τῆς δευτέρας παρουσίας δὲν θὰ χωρήσῃ πιστεύω εἰς τ' αὐτὰ τοὺς.

Δάκρυα ἐπὶ τοῦ τάφου τῆς πολυκλαύστου Ἑλπινίκης. Ὑπὸ Χρ. Παπαδοπούλλου Δικαστοῦ ἐν Ἀμμοχώστῳ.

Ποῦ ἡ καλὴ κάγαθῃ

καὶ ὠραία νεάνις ἐκείνη,
ἣτις ἐκόσμηε τῆς Χάλκης
τὴν λίαν περιβλεπτον νῆτον;
Οἴμοι! δρεπάνου σκληροῦ
πολυστένακτον κι' ἄωρον θέρος,
εὔδει ἀγνὴ Ταβιθὰ
τοῦ θανάτου τὸν μέριμον ὕπνον,
κλίνην γαμήλιον ἔχουσα
φεῦ! τὸν ἀκόρεστον τάφον
κάλυμμα δὲ νυμφοστόλον
τὴν κρύα τοῦ μνήματος πλάκα!
Φόρετον μύρα, ὦ Χάλκη,
κ' εἰς εὐγενεφά ρίφθητι λύπης,
κρύψον μὲ σκέπη πυκνὴν
τὰς πολλὰς φυσικὰς καλλονὰς σου.
ὦ, συμφορά! εἰς ἀγκάλας
θανάτου ἀσπαίρει νεάνις
ἣτις ἀρίζηλον ἦν
κ' εὐγενὲς ἐν ταυτῷ κόσμημά σου!
Πῶς ἠρημώθη τοιοῦτου
καλοῦ καὶ σεμνοῦ διακόσμου;
πῶς τοῦ μετώπου σου ἔπεσαν
—τ' ἄνθη χαμαὶ μαραμμένα;
πένθος τηρήσεις λυγρὸν,
ἀνθερόσσα κόρη τοῦ Πόντου,
ἕως οὐ ρεῖ φιλῶν
τὰ σφυρά σου ὁ ροῦς Προποντίδος.
Ρέετε θρήνοι καὶ δάκρυα
μνήμης πικρᾶς δορυφόροι,
δίπτηχ' ἐθόρον κληροῦται
ἀγνὴ καὶ ὠραία νεάνις,
τέως σφριγῶσα ἐν πάσῃ
ὕγειά κ' εἰς κάλλος πλουτοῦσα!
Θρήνει, καὶ σύ φίλε, τάφος
ροφᾶ τὴν καλὴν ἐξαδέλφην,
ἣδ' ἐν τῷ κήπῳ τοῦ κάλλους
ὡς ῥόδον χάριεν ἀνθοῦσαν,
πάσης δ' ὁμοῦ ἀρετῆς
τὸν ὑπέραμυρον φέρουσα κόσμον.
ὦ ματαιότης τοῦ κόσμου,
ὦ πλάνος καὶ ἄδικος σφαῖρα,
πάντα ἐν σοὶ ἀστασία,
τὰ πάντα πικρία καὶ πόνος!
Οὔτε χρεὰ διαμένει
ἐν βίῳ ἀμέτοχος λύπης,
οὔτ' εὐτυχία καὶ δόξα.
μακραίων ἡμῖν συγγηρέσκει·
ὄνειρα πάντα καπνὸς
καὶ πομφόλυξ σκιά καὶ ὀμίχλη
κ' ἔμπεδον ἢ διαρκὲς
ἐν τῷ κόσμῳ οὐδὲν παραμένει!
Νεῖα καὶ ὄλβιος ἦσα
καὶ πλήρης θελγήτρων ἀκμαίων,
ὦ μουσοτρόφος παρθένε,||
καλὴ κάγαθῃ Ἑλπινίκη,
πλήν] ἀδυστάτητος ἔκλεισε
φεῦ! τὸ ἀγνὸν βλέφαρόν σου
ἡ τῶν ἀνθρώπων τὸν βίον
οἰκτρῶς φαρμακεύουσα Μοῖρα,
κ' ἔλαχες κληρὸν πικρὸν,

δυστυχῆς! Σὺ καλὴ, σὺ ὠραία,
πλέον ἐδῶ τῶν χωρῶν
δὲν θὰ φέρῃς τὸ ῥόδιον στέμμα,
οὐδ' ὡς ἀστὴρ φαεινὸς
μεταξὺ ἐμνηλικῶν θὰ λάμπης,
οὔτε τῆς Χάλκης θὰ πλεύσης
ποτὲ τὸ κατάργυρον κῦμα!
Ἦδ' ἡ Ἦὼς κατηφῆς
καὶ μελάμπεπλος κήρυξ προβαίνει,
πᾶσι τε φίλοις γνωστοί:
τὴν οἰκτρὰν συμφορὰν τραγωδοῦσα
φεῦ! τοῦ σκληροῦ καὶ ἄωρου
θανάτου σου πότνια κόρη!
πάντες θρηνοῦσιν ἐν σοὶ
τὴν σεμνὴν καὶ ὠραίαν παρθένον,
ἣτις ἀπέπτῃ ἐκ γῆς
εἰς τὴν χώραν τοῦ Πλάττου τὴν θείαν
καὶ παρ' αὐτῷ τῶν Ἀγγέλων
κοσμεῖ τὴν ἀγίαν χορείαν.
Φέρει δεινῶς τὸ σὸν πάθος
ἡ ἄριστος ἐν κουροτρόφοις
νῆσος Χαλκίτης, ἀγλαίσμα
τῆς Προποντίδος θαλάσσης,
κ' ἡ ἀντιγεῖται ἀκτὴ
ποθητῶς τὸ σὸν ὄνομα κράζει,
πάντες δ' αἰνῶς θρηνοδοῦσι
τὸν σὸν δακρυσίστακτον πότμον!
Μίαν ἀπήγησα χθὲς
εἰς τὸν δρόμον πενθοῦσαν γυναῖκα,
κ' ἔχουσα δάκρυ γνωρίσας
τὴν χήραν τὴν ἄμοιρον θείαν,
ἣτις ἰδοῦσά με μ' ἔτεινε
χεῖρα στοργῆς καὶ ἀγάπης
πλὴν οὐδὲ λέξιν ἀπλήν
ἠδυνήθη ἡ τλήμων ν' ἀρθρώσῃ,
ἀλλ' ἐκ δακρύων πολλῶν
καὶ λυγμῶν πνιγομένη μυχιῶν
μόλις ἐφέλλισε φεῦ!
τὸ ἐξῆς γοερόν μοιρολόγι.
(ἀκολουθεῖ).

ΕΜΠΟΡΙΚΑ Λεμησσοῦ. (λίρα Ἀγγλίας Γρ. 132.)

Κρασία ἀπὸ 40—132 τὸ γομπρ.
Ρακὴ 19 βαθμ. ἡ ὀκτὰ 72 παρ.
Σταφίδα 30—35
τὰ Χαρούπια τὸ χαλ. λαντ, 92 εἰς
ἀποθήκας.

Λευκωσίας (λίρα ἀγγλ. Γρ. 182.)

ὁ σίφος τὸ κοιλὸν (22 ὀκ.) Γρ. 22—24.
ἡ κριθή ,, [16 ὀκ.] 14—15.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου ἡ ΚΥΠΡΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ ἐν Λευκωσίᾳ.